

תת"ע 4240/04/10 - מדינת ישראל נגד נובק ויטלי נובק ויטלי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4240-04-10 מדינת ישראל נ' נובק ויטלי
תיק חיצוני: 11200724158

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נובק ויטלי נובק ויטלי

החלטה

לפני בקשת הנאשם להורות למזכירות להפיק לו אישור הפקדה מיום מתן גזר הדין בתיק.

לטענת הנאשם הוא לא היה בארץ במועד מתן גזר הדין, לא ידע על מועד הדין ולא על חובת ההפקדה. בנוסף טוען הנאשם כי רישיונו פקע עוד בשנת 2005 ומאז לא חודש, למעט רישיון זמני קצר מועד ב-2006.

המאשימה לא הגיבה לבקשה.

דין הבקשה להידחות על אף היעדר תגובה מצד המאשימה.

בהתאם להלכת ג'אבר (בש"פ 9075/12), אשר שבה ואושרה על ידי בית המשפט העליון לאחרונה בע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה (26.2.20), הסמכות לחישוב מניין ימי הפסילה נתונה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט, כך שבקשתו המעשית של המבקש, לחשב את מניין ימי הפסילה יחל מיום מתן גזר הדין דינה להידחות; ולו מטעם זה בלבד.

גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות.

תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, קובעת במפורש את חובתו של הנאשם להפקיד את רישיונו גם אם זה פקע. לעומת זאת, תקנה 557(ד) שאפשרה לקבוע כי מועד ההפקדה מיום פקיעת הרישיון בוטלה בשנת 2003.

מאחר והנאשם לא הפקיד את רישיונו, או תצהיר חלף הרישיון, מאז גזר הדין ועד להגשת הבקשה

אין מקום להורות על הנפקת אישור הפקדה רטרואקטיבי. יחד עם זאת, נוכח התצהיר שהוגש ביום 18.2.20 המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה מיום זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אדר תש"פ, 11 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.